

2/2013

CHARIZMA

„Je to práve Duch Svätý, ktorý nám dáva silu kráčať.“

pápež František

časopis pre katolícku charizmatickú obnovu a evanjelizáciu

Najsvätejšia Trojica, nebeský Otec, Syn a Duch Svätý!

Ďakujeme za milosti, ktoré si od večnosti pripravoval pre naše mesto ako dar lásky, aby nikto, kto tu žije, nezahynul, ale aby sme v sebe mali Boží život, aby si zachránil zlomených na duchu, oslobodil uväznených v hriechu a vylial svojho Ducha na všetkých, ktorí Ti otvoria dvere srdca.

S pokorou Ťa odprosujeme za každé zlo a za všetky urážky, ktorými sme sa my alebo naši predkovia oddelili od Teba na požehnanej pôde nášho mesta i našej vlasti, kam si priviedol svätých vierozvestcov Cyrila a Metoda. Nebeský Otče, v mene Tvojho Syna a nášho Pána Ježiša Krista Ťa prosíme o odpustenie tam, kde sme zradili dedičstvo viery našich otcov a pozývame Ťa na všetky miesta, do našich farností a rodín, aby tu Tvoje sväté meno bolo navždy vyvýšené, oslávené a chválené. Prosíme Ťa, aby si k nám poslal svojich svätých anjelov ako Božích bojovníkov, ktorí znovu vydobyjú pre Teba naše mesto ako Tvoje vlastníctvo.

Vyprosujeme, Pane, Tvoje požehnanie pre našich kňazov, aby nám v láske a moci Ducha Svätého prinášali milosť pokánia a zmierenia sa s Tebou, i navzájom. Nech Božie slovo prenikne do duší a vykoná dielo, na ktoré ho posielaš, aby prebudilo vnútorný hlas svedomia, potrebný k posväteniu života každého z nás. Posilni, Pane, našu odvahu k novej evanjelizácii nielen v našich rodinách, farských spoločenstvách, u priateľov a známych, ale všade tam, kam Ty sám túžiš prísť. Pane Ježišu Kriste, prosíme Ťa, aby si nás očistil, premenil, obnovil a vylial na nás zo svojho Ducha, aby prišli do nášho mesta nové Turíce.

Sedembolestná Panna Mária, patrónka Slovenska a Matka Milosrdenstva, do Tvojich rúk vkladáme naše mesto a prosíme Ťa, aby si nám od svojho Syna vyprosila pomoc a ochranu pri plnení Jeho vôle. Amen.

Blanka Kocinová

Čas na svete sa zastavil. Na niekoľko minút, hodín....

Každý sledoval zvolenie pápeža, čítal o ňom, počúval jeho príhovor. Dokonca aj ateisti. Potom sa čas znovu pohol, ale nanovo nastavený. Príklad Svätého Otca Františka, ktorý si nájde čas ísť pešo, zastaviť sa pri žobrákovi, sa nám vryl do srdca aj svedomia.

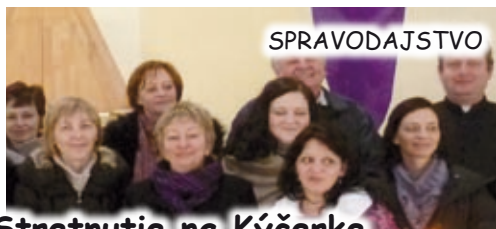
Boh má na nás vždy čas a dáva nám ho, koľko potrebujeme. Škoda, že to mnohokrát neplatí aj opačne. Je čas Turíc, pre Obnovu zvlášť obľúbený. Čas zahoriť Božím Duchom. Čas brať aj dávať a hľadať jeho naplnenie načúvaním hlasu Ducha

Svätého. „V týchto dňoch sme zachytili vietor Turíc, ktorý otriasol múrmi našej duše,“ povedal kardinál Angelo Comastri po nedeľnej svätej omši v kostole sv. Anny, ďakujúc pápežovi Františkovi za jeho vzácnu prítomnosť.

Milí čitatelia, ďakujem za povzbudivé zmiznutie časopisu z predajní, svedectvá a príspevky, ktoré ste nám poslali a modlitby za redakciu. Prajem nám všetkým, aby sme dokázali zachytiť vietor Turíc, a nielen na Turíce.

Andrea Teplanová

Z OBSAHU

2 Stretnutie na Kýčerke

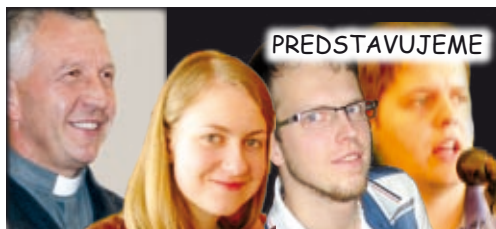
17 Smiať sa môžeš...

6 Svätý otec František

18 ...ktorá uverila...

12

22 Exorcizovaná voda

Ďakujem Pánovi za jeho veľkú lásku, že sme mohli uskutočniť seminár Život v Duchu Svätom v Čadci na Kýčerke. Zúčastnilo sa pätnásť sestier a jeden brat. Veľká vďaka všetkým animátorom, modlitebníkom a dôstojnému pánovi, ktorý okrem toho, že nám poskytol priestory, vykonal rozposlanie a požehnal učeníkom Ježiša Krista.

Jozef Kvašňovský

Stretnutie na Kýčerke

Účastníci semináru Život v Duchu Svätom.

Čo mi dal seminár

Som vydatá matka štyroch detí. Vychovávaná som bola v katolíckej rodine. Náš život jemne obohacovala dedova sestra - mníška, ktorá slúžila v Kláštore svätého Karola Boro-mejského (ČR). Rozprávala nám príbehy, ktoré sa udiali v moci Pána Ježiša a Panny Márie. Ale život išiel ďalej, ja som sa vydala, prišli radosti - deti, no aj veľa starostí. Často to bolo veľmi ťažké, ale tá viera, ktorú nám vŕstevovali rodičia, mi pomáhala vždy sa utíkať k Pánu Ježišovi a Panne Márii o pomoc. Modlitba, púte na horu Živčákovu (Kysuce), mariánske večeradlá i ružencové spoločenstvá ma naplňovali pokojom a láskou, a hlavne silou ísť ďalej. Myslela som si, že to je všetko, čo môžem poznať o Bohu. Ale Božie úmysly boli iné - z Božej vôle som sa dostala do Trenčína na KCHO v Duchu Svätom. Duch Svätý - kto to je? V mojom živote chýbal. Vedela som, že je to tretia božská osoba, je spomínaný v modlitbách, piesňach, vo Svätom písme, ale ja som ho nepočula, ani nepoznala. Charizmatická obnova v Trenčíne bola pre mňa niečím úžasným, spoznala som ľudí, ktorí majú dar modliť sa v jazykoch a mala som možnosť zažiť osobne, ako jediná žena tento dar dostala pri premodlievaní. Ale ja som bola akoby hluchá a slepá. Túžba za poznaním ma však priviedla na seminár v Duchu Svätom, a tiež do spoločenstva. A tak som spoznala, že Duch Svätý je ako Boží hlas v mojom srdci – len mi ho treba otvoriť. Treba sa stíšiť a on hovorí, akoby slová zo Svätého písma.

Môj život sa zmenil na rozhovor s Pánom a zmenila sa aj moja každodenná modlitba. A je ešte niečo, čo mi seminár v Duchu Svätom dal. Bolo to v ten večer, kedy sa modlili nad nami za vyliatie Ducha Svätého. Šoférovala som a pri tom si vždy, keď som sama, spievam. Zrazu mi pri spievaní spev prešiel na nezvyčajné slabiky a ja som spoznala dar spevu v jazykoch (glosolália). Teraz si spievam v jazykoch každý deň. Tiež som si všimla, že pri slávení liturgie a pri čítaní Svätého písma vnímam každé slovo a všetko mi dáva nový zmysel.

Veronika, Čadca
foto: archív J.K.

Vďaka Ti, Bože,
za všetko, čo mi dávaš!

Radost'

Druhé ovocie Svätého Ducha je radosť.

Bolo by iste povzbudzujúce, aby celý nasledujúci výklad oplýval kresťanským optimizmom, radosťou. Položme si však otázku, kde je zdroj radosti pre človeka? Zaiste máme medzi sebou ľudí, ktorí od prirodzenosti s optimizmom pozerajú na život, a na druhej strane sú ľudia s inou predispozíciou. Napriek tomu kresťan by mal vnášať do prostredia kresťanskú radosť. Svätá Mária Mazzarellová hovorievala svojim spolusestrám: „Srdce patrí vám, to môže aj nariekať, ale tvár patrí blížnemu.“ Zaiste,

ak je srdce plné radosti, radosť Ducha Svätého, je to poznať aj navonok, na tvári človeka. Aj keď sú okolnosti života pre nás ťažšie, aj vtedy je možné prežívať i vyjadrovať radosť Ducha Svätého. Božie Srdce sa stáva prameňom spásy pre všetkých, ktorí uveria v Ježiša. Je prameňom Božej lásky, ktorá sa vteľuje a stáva viditeľnou v našom živote, a zároveň je v nás prameňom Božej radosti. O tom hovorí Pán Ježiš v Evanjeliu sv. Jána: „Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovocia... Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske. Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.“ (Jn 15,8-11)

Tu je prameň, ku ktorému sa v Duchu Svätom skláňame, aby sme „čerpali vodu s radosťou z prameňov spásy“. (Iz 12,3)

Prvý krok k Božej radosť vychádza z čistého svedomia. V nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie... Radosť z oslobodenia od hriechu nie je teda len našou osobnou radosťou, ale je to radosť všetkých tých, ktorí sú už oslávení v nebi. Je to

radosť celého neba. Radosť Ducha Svätého, ktorá sa prejavuje v čistom svedomí, má svoj pôvod a aj zavŕšenie vo večnej radosť v nebeskom kráľovstve. Oslobodenie od hriechu nám umožňuje radosťne dýchať a byť skutočne trvalo vnútorne i navonok veselí, radosťní. Svätý Dominik Sávio hovorieval kamarátom, ktorí chceli patriť do družiny veselosti, že: „naša veselosť pramení z čistého svedomia“; čiže v družine jasne definovali, že tu nejde len o úsmev navonok, ale poukazovali na to, čo je dôvodom tohto úsmevu, odkiaľ vychádza ich radosť.

Druhý krok k Božej radosti je krok k Božiemu zjaveniu, k Božiemu slovu. Keď sa Pán Ježiš modlí za svojich apoštolov, za ich trvalú a úplnú radosť, hovorí: „Dal som im tvoje slovo...“ (Jn 17,14) a prorok Jeremiáš vyznáva: „Tvoje slová sú mi slasťou a radosťou srdca, veď sa nazývam tvojím menom, Pane, Bože zástupov.“ (Jer 15,16) Človek, ktorý sa živí Božím slovom, spoznáva, že z neho pramení radosť Ducha. Keď sa stretávame pri stole Božieho slova spoločne pri slávení Eucharistie alebo súkromne, berúc do rúk Božie slovo, vždy je to pre nás čas Božieho oslovenia, čas Božej pravdy i čas Božej radosti. Poznáme veľa svedectiev o tom, ako Božie slovo vlialo do ľudskej duše radosť spolu so vzrastom Božieho kráľovstva v nás. Zaiste, skúsenosť s Božím slovom vo chvíľach, keď potrebujeme osvetliť cestu pri riešení rôznych životných situácií alebo jednoducho, keď sa Boh prihovára k nášmu srdcu, to všetko podnecuje v nás vôľu denne brať 'slovo' do svojich rúk a ním sýtiť svoju dušu.

„Kto počúva slovo a hneď ho s radosťou prijíma“, je zároveň povoláný, aby ho aj uskutočňoval. (Porov. Mt 13,20) Vtelené Božie slovo, Ježiš Kristus, nás privádza k radosti z ovocia Božieho života.

Keď Pán Ježiš hovoril k apoštolom, a oni uverili a prijali za svoje jeho slovo, vždy za tým nasledovala radosť z naplnenia Božích prisľubov. Keď poslal svojich dvanástich alebo neskôr sedemdesiatich dvoch učeníkov vystrojených Božou mocou ohlasovať evanjelium, a oni sa natešení vrátili a hovorili: „Pane, aj zlí duchovia sa nám poddávajú v tvojom mene“ (Lk 10,17), cítili, že Božie slovo sa naplňa v ich živote. Z tohto slova na nás dýcha svedectvo o radosti z Božích skutkov, ktorých aj my môžeme byť

osobne účastní. Každé zachytenie prejavu Božej moci obveseľuje srdce človeka a naplňa ho radosťou Ducha Svätého.

Podobne, mnohé vyprosené milosti skrze modlitbu, sú príčinou našej radosti. „Proste a dostanete, aby vaša radosť bola úplná“ – zaznieva v evanjeliu sv. Jána (16,24). Vždy to poteší srdce, keď počujeme radostné svedectvo o tom, ako sa zázračná Božia milosť dotkla po modlitbe niektorej zranenej duše či chorého človeka.

Radosť z Boha je naša sila. Je to vnútorný jasot, ktorý je rovnaký v čase veselosti i zármutku. Je to trvalá vnútorná hlboká radosť - radosť Ducha Svätého, ktorú nám svet nemôže dať, ale ani vziať. Je to radosť sv. Františka, ktorý objavil Boha a jeho krásu v jednoduchosti a chudobe. Je to radosť Matky Terezy, ktorá skláňajúc sa k úbožiacom, odkázaným na pomoc iných, slúžila im s radostným duchom a s vďačným srdcom. Pritom sa vyjadrila, že „radosť je sieť, do ktorej môžeme chytať duše“. To je radosť Matky Božej, ktorá u Alžbety vyspievala, aké veľké veci jej urobil ten, ktorý je mocný. To je radosť apoštolov, ktorí sa natešení vracali z veľrady, že mohli trpieť pre Kristovo meno. To je radosť z Boha, ktorý je v srdci trvalo prítomný. To nie je radosť s príchutou svetských radovánok - ony ju len môžu dopĺňať, ale jej prameň je v Bohu, v Duchu Svätom.

Radosť Ducha Svätého je ovocím dôkladného načúvania Božiemu hlasu, vnímania podnetov Ducha i ochotné a radostné odpovedanie na Božie výzvy. Kresťan, nesúci radostnú zvesť evanjelia v srdci, naplnenom Božím Duchom, sa stáva milým svedectvom pre svet.

Peter Brodek

foto: Vladimír Pavlík

Svätý Otec František

v homílii rozoberal prvé čítanie dňa

Hovorí nám o mučeníctve svätého Štefana, ktorý pred ukameňovaním ohlasoval vzkrieseného Krista, napomínajúc prítomných silnými slovami: «Vy, tvrdošijní, čo vždy odporujete Duchu Svätému.» Štefan im pripomína, ako prenasledovali prorokov, ako ich zabili a až potom im postavili krásny hrob a uctievali si ich. Aj Ježiš karhá emauzských učeníkov: «Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci!» Vždy, aj medzi nami, je odpor k Duchu Svätému. Aby som to povedal jasne: Duch Svätý nám je nepohodlný, pretože nami hýbe, núti nás kráčať, núti Cirkev k napredovaniu. A my sme ako Peter pri premenení: «Ach, aké je krásne byť tak,

všetci spolu!» ... Chceme, aby sa Duch Svätý zmiernil ... chceme skrotiť Ducha Svätého. A toto nejde. Pretože On je Boh a On je víťaz, ktorý prichádza a odchádza, a my nevieme, odkiaľ. Božia moc je to, čo nám dáva útechu a silu k pohybu, k napredovaniu. Ale ísť ďalej je nepohodlné. Pohodlie je krajšie. Dnes sa zdá, že sme všetci spokojní s prítomnosťou Ducha Svätého, ale nie je to pravda. Toto pokušenie tu stále je, aj dnes. Druhý vatikánsky koncil bol krásnym dielom Ducha Svätého. Spomeňte si na pápeža Jána: bol dobrým pastierom, bol poslušný Duchu Svätému a urobil, čo mu vnukol. Ale urobili sme my po päťdesiatich rokoch v pokračovaní rastu

Cirkvi všetko, čo nám povedal Duch Svätý na koncile? Oslavujeme toto výročie, ale robí nám nepríjemnosti. Nechceme zmeny. Ba čo viac, sú tu spiatočnicke hlasy. To sa nazýva tvrdohľavosťou. Chceme si podrobiť Ducha Svätého, tomu sa hovorí - nechápaví a ťarbaví srdcom.“

Je to práve Duch Svätý, ktorý nám dáva silu kráčať.

- Alebo si niekedy myslíme: „Nie, my sme kresťania: prijali sme krst, mali sme birmovku, prvé sväté prijímanie... teda občiansky preukaz je v poriadku.“ A teraz, choď spať spokojne: si kresťan. Kde však je tá sila Ducha, ktorá ťa posúva napred?
- Je potrebné byť veriacimi v Duchu pre ohlasovanie Ježiša naším životom, naším svedectvom a našimi slovami. Keď to robíme, Cirkvi sa stáva Matkou Cirkvou, ktorá plodí deti, deti a deti, pretože my, deti Cirkvi, to prinášame. Ale keď tak nerobíme, Cirkvi sa stáva nie Matkou, ale Cirkvou – babysitterkou, ktorá sa stará o dieťa, aby ho uspala. Je to Cirkvi dremajúca.
- Prosíme Pána o milosť, aby sme sa stali odvážnymi pokrstenými a istými v tom, že Duch, ktorého máme v sebe, prijatého krstom, nás vždy povzbudí ohlasovať Ježiša Krista naším životom, naším svedectvom a tiež našimi slovami.
- Duch nás naozaj núti byť viac evanjelióvymi, ale my odolávame. Toto je posledné napomenutie. Nekladme odpor Duchu Svätému. Je to Duch,

ktorý nás oslobodzuje Ježišovou slobodou, slobodou Božích detí!“

- Milosť, ktorú by sme si všetci mali prosiť od Pána, je poslušnosť Svätému Duchu, Duchu, ktorý k nám prichádza a núti nás ísť vpred na ceste k svätosti, svätosti Cirkvi, ktorá je taká krásna.
- Modlime sa k Panne Márii, aby nás chránila. V časoch duchovného zmätku a nebezpečenstiev je najbezpečnejšie miesto pod plášťom Božej Matky. Ona je mamou, ktorá chráni Cirkvi.
- Načúvať Bohu nás oslobodzuje a dáva nám pocit šťastia, ktorý nám ponuky tohto sveta nemôžu zaručiť.
- Ohováranie chce zničiť Božie dielo, ohováranie pochádza z veľmi zlej skutočnosti, rodí sa z nenávisťi. A kto nenávidí, je Satan. Ohováranie ničí v ľuďoch, v ich dušiach to, čo je Božie. Ohováranie používa lož nato, aby sa dostala dopredu. O tom niet pochyb, však? Tam, kde je ohováranie, tam je Satan sám.

Spracovala: Andrea Teplanová

foto: internet

Myšlienky pápeža Františka

Byť kresťanom je darom, ktorý nás ženie vpred mocou Ducha v ohlasovaní Ježiša Krista.

Turíce povolávajú slúžiť

V jednej knihe známeho protestantského autora o Duchu Svätom boli mnohé kapitoly motivačné, vysvetľujúce, prisľubujúce, ale celé sa to nieslo v štýle – mať čosi z Ducha Svätého pre seba, mať zážitok, príjemný pocit, stav. Autor ubezpečoval, ako to mne pomôže, ako to mňa zmení, ako sa mne vylepší nálada, výzor, život.

Iste, na tom, že máme mať zážitok s Duchom Svätým, nie je nič zlé ani slabé, veď tak sa všetko začína, hlavne osobný vzťah k Duchu Svätému. Zážitok však nie je cieľ. Tu platí stará známa zásada. Netreba sa v prvom rade pýtať - Čo Duch Svätý pre mňa urobí? Alebo skôr – Ako a k čomu si ma použije a povedie?

Turíce neboli cieľ a konečná pre apoštolov. Ježiš tým nedáva odmenu v pocitoch radosti, zážitkoch a nadelenia chariziem. Ide o nový začiatok v novom povolaní k službe.

O Ježišovi sa už v prorocktvách hovorilo ako o tom, kto je v službe. Prorok Izaiáš hovorí – Hľa, môj služobník... Svojho ducha som vložil na neho, prinesie právo

národom.(Iz 42, 1) Ježiš toto slovo potvrdzuje, keď číta v synagóge – Duch Pána je nado mnou, lebo ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným. Poslal ma oznámiť zajatým, že budú prepustení, a slepým, že budú vidieť; utláčaných prepustiť na slobodu a ohlásiť Pánov milostivý rok.(Lk 4, 18-19) Ježiš kráča v spoločenstve Ducha Svätého nie pre svoje vlastné zámery, ale pre službu. Jeho slová pri poslednej večeri – Dal som vám príklad, ... (Jn 13, 15) sú výzvou Turíc. Potrebujeme znovu vykročiť v službe. Pán je nám doslova „Cestou“.

Aby sme tento vzor mohli uskutočňovať, naplniť, potrebujeme Ducha Svätého, ako hovorí sv. Cyril Alexandrijský – To je on: Duch pravdy, Paraklet, zoslaný zmŕtvychvstalým Kristom, aby nás pretvoril podľa jeho podoby. Bez Ducha Svätého sa stáva služba len bezduchá starosť o niečo.

Ježiš sa modlil za svojich učeníkov – Posväť ich pravdou. (Jn 17, 17) Duch pravdy je posväcujúca sila, ktorá má toto pretvorenie do podoby Krista uskutočniť, a je zároveň ich

vysvätením na službu. Benedikt XVI. k danej téme poznamenal – Pravdou je v konečnom dôsledku sám Kristus. Učeníci sa musia ponoriť do Krista, musia sa doň takpovediac „prezliecť“, aby mali účasť na jeho posvätení, na jeho kňazskom úrade, na jeho obete.

Keď Ježiš po vzkriesení vstupoval do večeradla, prichádzal k apoštolom s novým povolaním – Pod' za mnou!, ktoré sa čiastočne mení na výzvu – Pod' vo mne!

Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás. Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého.“ (Jn 20, 21-22) Toto sa stalo za zatvorenými dverami večeradla, na Turíce sa zjavuje navonok a otvára dvere, aby apoštoli vyšli v službe von. Apoštoli si nemajú nechať to, čo zažili s Duchom Svätým, sami pre seba v pocite

výnimočnosti, svätosti, v stave vyvo-lenosti opojenia. Nemajú sa od nedo-konalých oddeliť ako od nezasväten-cov. Sv. Cyril Jeruzalemský sa vyslovil – Duch Svätý prichádza spasiteľ, liečiť, vyučovať, napomí-nať, posilňovať, utešovať, osvietiť myseľ. Tieto účinky pôsobia predovšetkým v duši, ktorá ich prijíma, a potom jej prostrední-cvom taktiež v ostatných.

Neskôr, po Turíciach, sa dialo práve pro-stredníctvom apoštolov mnoho divov. Čo sa bude diať po Turíciach prostredníctvom našich životov?

Nezabudnime – Každý dostáva preja-vy Ducha na všeobecný úžitok. (1.Kor 12, 7) Podľa toho, kto aký dar dostal, slúžte si navzájom ako dobrí správcovia mnohotvár-nej Božej milosti. (1. Pt 4, 10)

Juraj Pluta

Z LISTU FILIPA NERIHO

Pre duchovné veci člo-vek musí zhodiť všetky kože, to znamená odložiť všetky vonkajšie veci... A teraz dávajte pozor, koľko odpor-ných koží duša má, takže je potrebné ju stiahnuť zo živého mäsa nožom posvätnej disciplíny. Krt je slepá myš, ktorá je stále v zemi. Žerie a hrabe hlinu a nikdy jej nemá dosť. Práve takí sú lakomí muži a ženy. Všetky stvorené veci sú tu pre všetkých a uka-zujú dobrotu Stvoriteľa: Slnko šíri svetlo, oheň teplo; každý strom vzt'ahuje ruky, totiž vetvy a ponúka ovocie, ktoré splodil. Voda a vzduch, ba celá príroda vyjadruje štedrosť svojho Stvoriteľa. Ale my sme síce stvorení na jeho obraz, ale nepredstavu-jeme ho, ale ho popierame svojimi skutkami, svojimi zvrátenými návykmi, i keď sa k nemu hlásime svojimi perami. Čo hovorím o koži lakomstva, platí rovnako o všetkých ostatných, ktorými je naše srdce potiahnuté zo všetkých strán. Lebo naše srdce má z nerestí a zlých návykov viac koží, než má mačka chlupov v kožuchu... Posúďte preto, či stačí, ak sa uspokojíme s myšlienkou, ktorá nám raz za rok príde náhodou na myseľ. Boh nech vám dá svoju milosť, aby ste sa veľmi sústredili na jeho Božiu lásku a ranou v jeho boku tak prenikli do živého zdroja múdrosti vteleného Boha, že zabudnete na seba a na každé sebestvo...

(Podľa Ch. Feldmanna)

Verím v Ducha Svätého –

Dostali sme poznanie, že v tejto časti Veľkonočného obdobia žijeme medzi „výdychmi“ Ducha Svätého.

Sme po prvých mimoriadnych „výdychoch“ Ducha Svätého z úst Pána Ježiša a pred „vydýchnutím“ Svätého Ducha na Turíce. Prvý bol na kríži, keď Pán Ježiš na nás vydýchol nový život v Duchu Svätom, ktorý práve v tú chvíľu pre nás vybojoval. O tomto výdychu čítame: „*Po tých slovách vydýchol*“ (Lk 23, 46b); „*Naklonil hlavu a odovzdal ducha*“ (Jn 19, 30b).

O druhom výdychu Ducha Svätého počujeme v Evanjeliu sv. Jána takto: „Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „*Prijmite Ducha Svätého.*“ (Jn 20, 22) Na tomto mieste nám Pán Ježiš odokrýva, že jeho dych nie je len obyčajné ľudské dýchanie, ale niekedy má aj hlboký božský rozmer...že to môže byť zároveň aj DAROVANIE Ducha Svätého. A týmto svojím slovom vlastne vysvetlil aj ten svoj mimoriadny výdych na kríži a odokryl tak jeho tajomstvo.

Takto a určite ešte mnohokrát počas štyridsiatich dní svojim učeníkom Pán Ježiš vysvetľoval svoje konanie a pripravoval ich na úplne novú skúsenosť, ktorú nepoznali. Postupne ich vovádzal do života s Duchom Svätým a v

Duchu Svätom ako treťou, rovnako božskou osobou ako je ON a OTEC. A svoju veľkú túžbu, aby mali s NÍM túto osobnú skúsenosť, spečatil nielen PRÍSĽUBOM, ale dokonca až PRÍKAZOM, aby zostali v Jeruzaleme a očakávali HO (Lk 24, 49).

A preto môžeme povedať, že žijeme po prvých výdychoch Ducha Svätého, a zároveň pred jeho ďalšími výdychmi. On stá-

Oživovateľa a Tešiteľa...

le „vychádza z Otca i Syna“ a „JEMU SA ZÁROVEŇ VZDÁVA, TÁ ISTÁ POKLO-NA A SLÁVA AKO OTCOVI A SYNOVI“ (Nicejsko - Carihradské vyznanie viery). Sme každý z nás – VĎAKA PÁNU BOHU - po mnohých skúsenostiach s Duchom Svätým, a zároveň pred ďalším „vydychovaním a vdy- chovaním“ jeho darov z Božského Srdca do nášho srdca. Ak žijeme v milosti posväcujú- cej – v stave bez ťažkého hriechu - stále je dýchaný do nás, aby nás OŽIVOVAL. Vieme, že si toto jeho oživovanie stále neuvedomuje- me, ale to nebráni Duchu Svätému. Dáva sa nám i napriek tomu počas dňa znova a znova spoznávať.

Prvý výdych bez slov – druhý výdych so slovami. Ešte mi príde vhodný na povšimnu- tie aj tento detail. Prvý výdych Pána Ježiša teda nie je sprevádzaný slovami ako ten dru- hý.

Čo to konkrétne môže znamenať pre nás?

Prvý výdych DUCHA SVÄTÉHO BEZ SLOV by som vysvetlil postrehom môjho spolubrata kňaza. On si po svätých omšiach pri rozhovoroch s ľuďmi povšimol, že síce odchádzajú zo svätej omše povzbudení, ale vôbec si nepamätali na žiadne konkrétne slo- vo z nej. Z reči do reči sa ich aj opýtal, čo ich oslovilo, ale nevedeli to pomenovať, nevedeli si spomenúť. My by sme si to mohli pomeno- vať takto: určite dostávame Ducha Svätého a pôsobí v nás počas každej modlitby, a najmä svätej omše, a to aj mimo nášho pozorného počúvania a pamätania si jeho slova. A rov- nako tak i pri modlitbách, od ktorých vstá- vame bez nejakého konkrétneho oslovenia, naozaj NÍM OŽIVENÍ VO VIERE, NÁDEJI A LÁSKE!

Je preto povzbudivé povedať si, že aj keď ideme na svätú omšu unavení, či nie cel- kom disponovaní, predsa môžeme očakávať OŽIVOVANIE DUCHOM SVÄTÝM!

A druhé darovanie - DUCHA SVÄTÉHO SO SLOVAMI – Predpokladám, že niekto- rým z nás sa už stalo, že nám napr. niekto poslal sms-ku z púte po Svätej zemi. A mohla mať aj takúto podobu: „Posielam pozdrav a modlitbu z hory Premenenia“. Môžem oča- kávať, že mi túto vetu osobitne pri čítaní uda- losti o Pánovom Ježišovom Premenení bude Duch Svätý pripomínať a že ma tieto slová niekoho z mojich priateľov budú oživovať po celý život. A tak na druhej strane sú zasa chvíle, kedy nás Duch Svätý naplní, osloví, oživí nejakým svojim konkrétnym slovom (z Božieho slova i mimo neho) a ponechá nám ho v srdci. Bude nám ho pripomínať, aby sme sa v tú chvíľu, kedy nám ho vnukne, správne rozhodli podľa neho niečo vykonať. A toto sa podobá tomu druhému výdychu, ku ktorému Pán Ježiš pripojil aj svoje konkrétne slovo.

Na záver krátke zhrnutie našej viery:

„VERÍM V DUCHA SVÄTÉHO, PÁNA A OŽIVOVATEĽA...“ (Nicejsko-Carihrad- ské vyznanie viery).

AKOKOL'VEK, KDEKOL'VEK A KEDYKOL'VEK SA OTVÁRAJME ŽIVO- TU, PÔSOBIENIU, DAROM DUCHA SVÄ- TÉHO - „OŽIVOVATEĽA A TEŠITEĽA“. ON JE AJ SLOVO, ALE NIE JE LEN „LITE- RA“.

ON „...VEJE KAM CHCE“ (Jn 3, 8) AJ AKO CHCE...

Dušan Malek

foto: Mária Teplanová

Peter Brodek, generálny vikár

Spomeniete si na prvú myšlienku, ktorá Vám prebehla hlavou, keď Vás otec biskup oslovil ako kandidáta na generálneho vikára?

Náš otec biskup Viliam niektoré svoje úmysly vyjadruje polovážne, položartom. V tomto prípade som si myslel, že ide o jeho ďalší dobrý vtip na môj účet, ale netrvalo to dlho. Vyzval ma premýšľať o tom a hľadať Božiu odpoveď. V duchu som čakal, že Boží Duch mi bude zabraňovať vyjadriť súhlas alebo že sa niečo stane, čo zmení situáciu, no okrem mojej nedostatočnosti sa nič nezmenilo.

Ako výrazne sa zmenil Váš život?

Ťažko sa mi to hodnotí, pretože dodnes som trochu zmätený, neistý. Nové prostredie, ľudia, úlohy, bývanie, zvyklosti. Teda určite sa zmenila moja už rokmi ustálená cesta špi-

Poznáme ho zo stránok časopisu Charizma, z prednášok na stretnutiach Obnovy - koordinátora Katolíckej charizmatickej obnovy Slovenska. Kňaz, ktorý slúžil Bohu ako kaplán, farský administrátor, špirituál kňazského seminára, exorcista a v súčasnosti je generálnym vikárom. Prinášame sľúbený rozhovor s otcom Petrom Brodekom.

rituála so svojou náplňou a inými aktivitami. Viem, že musím všetko prispôbovať novým požiadavkám, učiť sa čo neviem alebo som už dávno nerobil, a k tomu postupne priradovať to, čo si ešte môžem dovoliť zvládnuť. Dúfam, že sa mi to postupne podarí v moci Božieho Ducha.

Máte pocit, že to ovplyvnilo pohľad niektorých ľudí na Vás?

S každou zmenou sa menia aj ľudské postoje a v tomto smere asi ani ja nie som výnimkou. Aj keď mám snahu byť ako „brat medzi bratmi“, niektoré postoje nie je v mojej moci meniť. Azda najviac pozorujem istý odstup, akési „vzdialenie sa“ od bežných ľudských záležitostí, ktoré som bol zvyknutý s ľuďmi preberať. Na druhej strane však viac pozorujem záujem aktívnych laikov v Cirkvi riešiť ich záležitosti, čo ma teší i rád pomôžem. Pán Boh ma previedol dosť bohatou životnou skúsenosťou a dnes z nej môžem niečo užitočné prinášať všetkým, ktorým to bude osožné. Chcem byť počúvajúci, otvorený i ochotný pomôcť každému, kto o to bude stáť, najmä v spolupráci s otcom biskupom.

Je možné venovať sa Obnove v Duchu Svätom popri novej službe?

Ako som už spomenul, veľa úsilia zameriavam na zvládnutie zverenej úlohy, ale popri tom nestrácam zo zreteľa dobro Obnovy, najmä v diecéze. Teším sa z mnohých ochotných spolupracovníkov, ktorí prevzali na seba zodpovednosť za diela, ktoré v Obnove slúžia iným. Pokiaľ je potrebné, vždy rád pomôžem, ale nebudem skrývať radosť z toho, keď vidím, že niektoré aktivity idú aj bezo mňa.

Potrebuje mat' nastavené „široké plachty“

Ako vnímate Svätého Otca Františka? Čo Vás na ňom najviac oslovilo? Poznáte jeho vzťah k hnutiu Obnovy v Duchu Svätom?

Svätý otec František prináša do Cirkvi nové výzvy. Zvýšený dôraz kladie na osobné stretnutie s človekom, ktorému chce on i Cirkev slúžiť. Venuje sa obyčajným ľuďom a i sám pôsobí „obyčajne“. To, samozrejme, vyvoláva veľké sympatie, ale aj isté napätie zo strany zástancov zaužívaných zvyklostí. Čo sa týka vzťahu k Obnove, môžem len konštatovať jeho aktívnu účasť na charizmatických modlitbách i podporu, ktorú vyjadroval spoločenstvám Obnovy v Argentíne. Myslím, že je blízkym priateľom charizmatického kňaza Raniera Cantalamessu, čo môže tiež dosť naznačovať. Pre mňa je silným odkazom jeho skromnosť, jednoduchosť i odkázanosť na modlitbu veriacich.

Máte praktickú radu pre tých, ktorí chcú žiť v Duchu Svätom, ale zatiaľ sa im veľmi nedarí, akosi sa „neozýva“? Ako sa nedat' oklamať zlému a dokázať rozlíšiť pravú cestu?

Rady nie je až tak ťažké dať, ťažšie je dosiahnuť vytúženú predstavu. Poznanie, ako žiť v Duchu, nám dáva Písmo i ľudská skúsenosť. Duch Svätý sa prejavuje mnohorakým spôsobom a práve preto považujem za dôležité neohraničovať jeho prejavy len do našich predstáv. Potrebujeme mať nastavené „široké plachty“, do ktorých sa môže oprieť a my zachytiť jeho dotyk. Stála túžba žiť pod vplyvom Ducha je rozhodujúca. Dokonca si dovoľím povedať, že ona zamedzuje iným vplyvom, aby nás nepomýlili.

Kedy Vás nezabudnuteľne oslovil Duch Svätý?

Okrem nespočítateľných oslovení v živote najsilnejšie ostávajú v pamäti tie, ktoré spájam s osobným obnovením života. Bol to čas, keď moja túžba po živote v Duchu Svätom asi dozrela, lebo pri modlitbe bratov a sestier za vyliatie Ducha Svätého som bol natoľko zasiahnutý jeho prítomnosťou, že až vtedy som začal spoznávať jeho posväcujúcu a premieňajúcu moc nad mojim životom. Je tomu už vyše dvadsaťpäť rokov, čo môžem žiť z tejto milosti.

Je pre Vás sviatok Turíc výnimočný?

Aj po predchádzajúcej odpovedi je asi prirodzené, že odpoviem „áno“. Tak ako slávime narodenie Božieho Syna, jeho umučenie a slávne zmŕtvychvstanie, tak súčasne pokračuje jeho dielo spásy zoslaním Ducha Svätého na Cirkev. Samozrejme, že okrem každoročnej liturgickej slávnosti celej Cirkvi, považujem tento čas za osobitne význačný aj pre spoločenstvá Charizmatickej obnovy, pretože ide vlastne o „hodovú slávnosť“ Obnovy v Duchu. Je to výnimočná príležitosť počas roku viac hovoriť o Tretej osobe Najsvätejšej Trojice aj s ostatnými kresťanmi, približovať i posilňovať život v Duchu a samozrejme vrúcnejšie sa modliť, aby obnovoval naše životy svojou prítomnosťou. V našich farnostiach sú zaužívané tradičné novény či iné liturgické slávenia, uvádzajúce nás do života v Duchu Svätom, a predsa sa naskytá ešte veľa príležitostí, kde práve ľudia, obnovení mocou Zhora, môžu vydávať pekné svedectvá i oživovať tradíciu.

Andrea Teplanová
foto: Gabika Šunderlíková

Osudom, či skôr Božou réžiou zaviaty do Tatranskej Lomnice, som sa na pár dní stal súčasťou milého spoločenstva, ktoré modlitbou, hudbou, spevom, radosťou, dobrotou a úsmevom sprevádza pátra Eliasa Vellu na seminároch po východnom Slovensku. Na prvý pohľad by nik nepovedal, že táto láskou Božieho Ducha zjednotená skupinka mladých ľudí je upletená zo štyroch samostatných spoločenstiev z rôznych miest.

Spoločenstvá spojila jedna služba

Patrik, spoločenstvo Gabriel

Patrik, máš šestnásť rokov a patríš do spoločenstva Gabriel z Kežmarku. Zaujala ma tvoja technická zručnosť a hlavne tvoj vek. Ako si sa dostal k službe zvukára?

Hlavnú úlohu tu zohral môj starší brat. Bolo to v roku 2008. Mal som jedenásť rokov a boli sme s bratom sami doma. Brat sa mal postarať o náš obed. Vyriešil to veľmi jednoducho, zobral ma k obedu na seminár pátra Vellu, kde pomáhal s organizovaním. Na tomto seminári bolo mnoho ľudí ubytovaných po okolí, preto ma Gitka Romanovská (hlavná organizátorka) poprosila, či by som nezaviedol hostí k ubytovniam. Takáto prázdninová brigáda sa mi zapáčila, a tak som zostal počas celého seminára.

Nebol som dovtedy príliš veriaci, len tak tradične. Na to, aby som sa stretol so živým Ježišom a prijal ho za priateľa, mi stačilo týchto pár dní. Približne po roku som sa, tiež vďaka bratovi, dostal do spoločenstva Gabriel a na semináre pátra Vellu chodím každý rok. Služobne. Pomáham, ako sa dá, teraz som pri hudobníkoch a ich technike.

Martinka, oproti Patrikovi už omnoho dlhšie patríš do spoločenstva Gabriel. Mohla by si porozprávať o vašom vzniku, napredovaní a službe?

Naše spoločenstvo vzniklo v roku 1997, keď do Kežmarku prišiel nový kňaz, ktorý sa obetavo venoval mladým. Zo spoločných akcií a stretnutí sa postupne vyformovalo naše spoločenstvo.

Stretávame sa dvakrát do týždňa. Každý piatok po večernej svätej omši máme vo farskom dome otvorené evanjelizačné stretnutie, na ktoré prichádzajú ľudia z okolia. Môže

sem prísť
ktokoľvek.

K o m u
s a t i e t o
p i a t -
k o v é
s t r e t n u -
t i a

Janka a Matka, spoločenstvo Gabriel

zapáčia, začne chodiť pravidelne. Z mnohých týchto ľudí sa postupne stávajú členovia spoločenstva, ktorí sa potom stretávajú aj v sobotu. V súčasnosti je nás, „záväzných členov“ dvadsaťpäť, ale boli časy, keď nás bývalo aj päťdesiat.

Janka, ty si líderkou spoločenstva. Ako by si ty charakterizovala Gabríel? Tu ste sa stretli štyri spoločenstvá na jednej spoločnej službe. Spolupracujete často, či skôr výnimočne?

Sme charismatické spoločenstvo, oficiálne zaregistrované v Združení kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM). Našou hlavnou náplňou a snahou je evanjelizácia, príprava birmovancov a iné výpomocné služby, akou je napríklad aj vedenie chvál pri pátrovi Vellovi. Často sa stretávame so spoločenstvami zo širokého okolia. Organizujeme si spoločný Silvester a Štefanskú zábavu. Spoločne organizujeme letné tábory, pomáhame si vždy, keď treba.

Vedúci spoločenstiev z celej diecézy sa pravidelne stretávajú trikrát do roka, aby sa navzájom obohatili o skúsenosti.

Matúš, nenápadne učupený za chrbtami gitaristov a spevákov, bubnuješ na cajon. Doma v Spišskej Belej vedieš spoločenstvo. Mohol by si nám ho niekolkými slovami predstaviť?

Sme spoločenstvo Dávid. Prevažne mladí ľudia, od šestnásť do tridsaťpäť rokov. V rámci spoločenstva sa stretávame

raz za dva týždne na miestnej fare. Máme viacero členov, no väčšinou sa na našich stretnutiach zide pätnásť až dvadsať ľudí. Spoločne sa modlíme a navzájom vyučujeme. Na každé stretnutie si niekto z nás pripraví zaujímavú tému. Neoddeliteľnú a pre spoločenstvo veľmi dôležitú časť stretnutia tvorí agapé. Vtedy sa upevňuje spoločenstvo, budujú sa vzťahy a diskutuje sa o preberanej téme. Vonkajšou a hlavnou službou nášho spoločenstva je vedenie chvál v našom meste. Tieto chvály sú raz do mesiaca a prichádzajú na ne aj ľudia z okolitých farností. Sme otvorení aj na službu evanjelizácie. Poslednú sme mali v Ždiari.

Mária, o tebe viem, že si tiež zo Spišskej Belej, patríš do spoločenstva Dávid a študuješ na vysokej škole. Musela si si urobiť voľno v škole, aby si tu mohla byť. Bolo ťažké zorganizovať svoj čas, alebo ti „Niekto“ pomohol?

Vidím to ako malý zázrak. Som tu už štvrtýkrát. Predtým som tu bola vždy cez prázdniny. Nezaváhala som, ani keď som sa dozvedela, že tento seminár bude už v apríli a automaticky som bola rozhodnutá ísť, ale škola bola naozaj problém. V rámci povolených vymeskaných hodín by som mohla prísť len na jeden týždeň.

Matúš, spoločenstvo Dávid

Mária, spoločenstvo Dávid

Prišla som a postupne sa od spolužiakov dozvedala, ako nám niektoré dôležité predmety v škole odpadávajú. Nakoniec som nič nevymeškala. Taktiež je Božím riadením, že na budúci týždeň máme na škole štátnice a odpadá mnoho ďalších prednášok. Teším sa, ostávam až do konca.

Anička, tvojou sestrou je neodškriepiteľne Mária zo spoločenstva Dávid, napriek tomu prichádzaš z iného spoločenstva. A nie sama.

Spolu s manželom Mirkom prichádzame zo spoločenstva, pomenovaného podľa prvého svätého – Iotra z pravej strany, ktorý bol ukrižovaný spolu s Ježišom. Podľa neformálnych zdrojov (apokryfov) bolo jeho meno Dizmas. Spoločenstvo Dizmas je z Košíc a nikdy nemalo viac ako desať členov, čo mne osobne vyhovuje viac ako veľké spoločenstvá. Pod vedením Jozefa Palaščáka robievame seminár Nasleduj Krista. Je to akési doplnenie, či pokračovanie seminárov so zameraním na spoznanie Pána Ježiša.

Na seminár pátra Vellu ma pred tromi rokmi nahovorila práve moja sestra Mária. Vtedy som tu bola ešte sama. Druhýkrát, o rok neskôr, som už bola vydatá a prišli sme spolu s manželom dvaja. Teraz sme tu tretíkrát a sme traja; ja, manžel a bábätko v brušku. Termín mi vyrátali na 6. júna. Ak boli výpočty správne, bude to darček k manželo-vým narodeninám.

Mirko a Anička, spoločenstvo Dizmas

Gerhard, s prirodzenou pokornou autoritou vedieš modlitby a piesne chvál. Je tu viacero vedúcich spoločenstiev. Teba si spomedzi seba vybrali?

Myslím, že je to len výsledok prirodzeného vývoja a výberu podľa „daností“ a skúseností. Nie som ale „líder lídrov“, iba navonok prezentujem modlitbu celého spoločenstva. Každý tu má svoje miesto. Napríklad Mária vyberá piesne, Matúš udáva rytmus... Navzájom sa pod vedením Ducha Svätého dopĺňame.

Zo spoločenstiev, čo ste sa tu dnes stretli, sú tri mládežnícke. Tvoje „domovské“ spoločenstvo je trochu iné. Mohol by si nám ho priblížiť?

Sme rodinné spoločenstvo z Kežmarku a patríme do hnutia EQUPE Notre-Dame, ktoré ako prvý na Slovensku vo svojej dieceze prijal a požehnal otec biskup Štefan Sečka. Podobne ako iné rodinné spoločenstvá sa usilujeme o upevňovanie vzťahov v rodinách, no naším hlavným zámerom nie je vytvárať uzatvorené mikroštruktúry, ale pomocou kresťanských rodín otvorene slúžiť Katolíckej cirkvi. V rámci diecéznej animátorskej školy sa stretávajú všetky spoločenstvá, buduje a udržiava sa sieť prepojení medzi jednotlivými spoločenstvami, a tak sa vytvára efektívnejšia možnosť spolupráce. Výsledkom je aj táto spoločná služba na seminároch pátra Vellu. Na Kvetnom víkende v Poprade sa zišlo šesť spoločenstiev. Každé prišlo so svojím programom, na ktorý mali vyhradený určitý čas.

foto: pT

Gerhard, hnutie EQUPE Notre-Dame

Možno mierne odľahčeným spôsobom hovoril vo svojej prednáške známy český karmelitán Vojtěch Kodet o tom, že techno dohnalo jedného mladíka až k exorcizmu. Veľmi často si neuvedomujeme, že niečo také prirodzené, ako počúvanie hudby, nás môže pomaly duchovne zabíjať.

Smiať sa môžeš, ísť musíš

V niektorých známych piesňach sa spieva na prvý dojem neškodný text, ale je pravdou, že je v nich čosi skryté. Čosi, čo obyčajný smrteľník nevníma vedome, ale jeho podvedomie áno. Stačí, ak si pieseň

Another one bites the
dust od Queen-u
prehráme
odzadu.

*Duša človeka je dar.
Veľký dar, ktorý si treba chrániť a starať sa oň.
Preto dúfam, že viete, ako na to.*

Ale načo by
to nejaký blázon pred-

sa robil? Ak je spomínaná pieseň prehraná odzadu, vraví: „Začni fajčiť marihuanu.“ Náhoda? Nemyslím si. Alebo čo skupina Led Zeppelin a ich pieseň Stairway to heaven, kde nazýva diabla „svojim sladkým Satanom“? Skupina Led Zeppelin bola prvou skupinou, ktorá na obale svojej platne umiestnila prvok, ktorý sa používal pri satanistickom rituáli. Skupina Mercyful Fate vo svojej piesni skrýva

prísahu odovzdania vlastnej duše Satanovi. Dokonca Ozzy Osbourne vyzýva poslucháča, aby si to „strelil“. Je mnoho skupín The Beatles, Kiss ..., ktoré vnášajú do svojich piesní niečo podobné. Sú aj také, ktoré na svojej obálke zobrazujú rozkladajúcu sa mŕtvolu Krista na kríži, alebo sa svojím názvom Fallen Christ (Úpadok Krista) rúhajú. Dokonca tanečná hudba podľa Kodeťa dostáva človeka do tranzu. Do stavu, kedy sa otvára vôli zlého, do stavu, kedy si s ním robí, čo chce. A to má veľký vplyv na dušu človeka.

evka :)

Nedajme si zviazať ruky.

A blahoslavená je tá, ktorá uverila,...

(Lk 1, 45)

Je to pre mňa všetko také vzácné, až neuveriteľné, a každý deň ďakujem Bohu a chválím ho za môjho manžela, za naše bábätko a všetky tie veľké veci, ktoré pre nás urobil.

Modlili sme sa s manželom okrem iného aj za finančné zabezpečenie, pretože prerábame starý dom a Boh nám poslal do cesty veľa dobrých ľudí, ktorí nám pomáhajú duchovne aj materiálne. A my dvaja nestačíme žasnúť nad dobrotou a láskou nášho nebeského Otca.

Z úprimnosti srdca mu ďakujeme za všetkých bratov a sestry, ktorí nás podporujú a majú nás radi. Sme šťastní, že môžeme patriť do spoločenstva Kristovej lásky a že sa môžeme navzájom povzbudzovať, podporovať duchovne či materiálne, a tak si navzájom obohacovať naše životy, žiť s Bohom a pre Boha, a zároveň aj s ľuďmi a pre ľudí.

Ale najväčšiu radosť mám z toho, že Boh premieňa naše srdcia a vedie nás, aby sme rástli a dozrievali v duchovnom živote a naplnili Boží plán, ktorý má s nami. Zo srdca prajem všetkým čo najviac skúseností s Božou láskou. Nech sa oslávi v našich životoch a nech stále koná v nás aj okolo nás veľké veci.

Janka Chytrá

Uverila som Bohu, že sa na mne zjavia Božie prisľúbenia a presvedčila som sa o tom, že Božie slovo je pravdivé a Boh v pravom čase naplní to, čo prisľúbil. A niekedy nám dá ešte oveľa viac, za čo mu zo srdca ďakujem. Nech je velebený naveky.

Môžem z vlastnej skúsenosti potvrdiť, že keď sa človek v úprimnosti srdca modlí, predkladá svoje prosby i túžby Bohu vo viere a v dôvere, tak Boh to naplní, koná veľké a obdivuhodné veci v našich životoch. A keď sa k našej modlitbe pridajú aj iní bratia a sestry z našich spoločenstiev, tak je naša modlitba ešte silnejšia a účinnejšia.

Modlila som sa päť rokov za životného partnera, manžela, s ktorým budeme môcť vytvoriť dobrú, kresťanskú rodinu a Boh ma vyslyšal nad moje očakávanie, aj nad očakávanie mojich známych. Pretože tak, ako to urobil, na to by nikto ani len nepomyslel.

Náš Boh je taký úžasný a nádherný, že vždy nás môže niečím milým prekvapiť. Po svadbe, ktorá bola po pol roku nášho chodenia, v novembri 2011, sme sa spolu s manželom aj známymi modlili a prosili nebeského Otca o nový život, za naše bábätko. A Pán nás do šesť mesiacov vypočul.

Bolo to na Silvestra v roku 1965. Mala som vtedy dvadsaťštyri rokov a prvýkrát v živote som prežila noc, na ktorú nezabudnem. Začalo mi zlyhávať srdce a na čelo mi vystúpil studený pot. Celá som sa triasla od zimy, hoci v izbe bolo teplo. Mala som totiž angínu, do toho prišla chrípka, a to už bolo na moje srdce priveľa.

Manžel zavolať lekára, ale čakali sme na neho až štyri hodiny. Bol Silvester, tak asi oslavovali aj na pohotovosti. Lekár, ktorý prišiel, mi odporučil operáciu srdca - výmenu chlopní, lebo inak už pravdepodobne nebudem dlho žiť. Na operáciu som nešla, lebo som sa bála.

Dostala som aj zápal slepého čreva. Priateľka mi zohnala brožúrku o pátrovi Piovi a ja som sa ho rozhodla listom poprosiť, aby

Páter Pio prosil o moje uzdravenie

orodoval za spásu mojej duše. Slepé črevo sa silno zapálilo a mal ma operovať MUDr. Strauss. Noc pred tým, ako som mala nastúpiť do nemocnice, sa mi prisnil zvláštny sen. Páter Pio kľáčil pri mojej posteli a držal sa jej okraja. Pozeral pritom na obraz Panny Márie, Pomocnice kresťanov, ktorý som mala nad posteľou. Ale ja som nevedela, čo to znamená. Keď som potom išla na vyšetrenie krvi, zistilo sa, že výsledky sú v poriadku. Krv sa uzdravila zo dňa na deň. (Deň predtým som mala v krvi veľa leukocitov.) A vtedy som si uvedomila, že páter Pio prosil Panu Máriu o moje uzdravenie. Lekár po prezretí výsledkov usúdil, že ma netreba operovať. Spýtal sa ma, čo som užívala. Odpovedala som, že

som si len na boľavé miesto prikladala mokrý uterák. Vtedy ma potľapkal po pleci, prezrel si zázračnú medailu Panny Márie, ktorú som mala na krku a povedal: „Nebudem Vás operovať, veď máte zdravú krv. Ak by vás to bolelo, príďte. Chodte s Pánom Bohom.“ Doteraz je to v poriadku.

Preto som mu z celého srdca vďačná za to, čo som prežila, a aj za to, čo má pre mňa ešte pripravené. Tiež mu ďakujem za Panu Máriu a pátra Pia, teraz už svätého, ktorého mi dal za orodovníka. Nech je za to Pán zvelebený na veky vekov.

vďačná *Viktória*
foto: pT

Dokážeme odpustiť všetkým?

Tí, ktorí mali to šťastie, že vyrastali v kresťanskej rodine a chodili do kostola na bohoslužby, často počúvali príbeh o Šavlovi, ktorý na základe poverení šiel do Damasku, aby tam pochytil a zatvoril odpadlíkov židovskej viery, prívržencov sekty, ktorí uverili v Ježiša.

Na tej ceste ho zasiahol akoby blesk z jasného neba a on počul hlas, ktorý sa mu prihovárал. A nielen to, ten istý hlas povedal Ananiášovi, aby Šavla vyhľadal. Bránil sa a dôvodil, že je to muž, ktorý mnohým ublížil, uvrhol ich do väzenia a cieľom jeho cesty tu v Damasku je urobiť to isté. Ved' bol prítomný aj pri ukameňovaní Štefana a schvaľoval to. Ako pokračoval Šavlov – vlastne už Pavlov život, vieme. Obrátenie apoštola Pavla je príbeh spreď dvoch tisíc rokov. Ale ja verím, že takéto obrátenia sa diali po celé dve tisícročia. Iba ich priebeh bol prispôsobený dobe, v ktorej sa udiali. Prijat' Pavlovo obrátenie nám nerobí žiadny problém, ale prijat' obrátenie ľudí našej doby, dokonca ľudí, ktorých sme roky poznali a o ktorých sme boli presvedčení, že s kresťanstvom nemajú nič spoločné, to nám ide oveľa ťažšie. Stretla som paniu, má asi sedemdesiat rokov a poznám ju už dávno. Pri stretnutí som sa len tak zdvorilostne opýtala, či ide do kostola, lebo sme boli blízko neho a hodiny ukazovali čas popoludňajšej bohoslužby. Povedala: „Ja nechodím do kostola.“ Hneď som sa začala ospravedlňovať, že som netušila, že nie je veriaca. Ona však povedala: „Ja som kresťanka a som veriaca, ale do kostola nechodím už od revolúcie. Počúvam Lumen, pozerám TV Lux, ale do kostola viac nepôjdem. Pochádzam z kresťanskej rodiny, do kostola som chodila od detstva. Nezabránilo mi v tom ani obdobie „totality“, ani to, že sme kvôli svojmu vierovyznaniu mali problémy v práci. Angažovali sme sa v kostole, pomáhali sme vždy, za každých okolností, v čom bolo potrebné. Prišla „nezná revolúcia“ a do kostola sa začali hrnúť davy. Všetci tí, ktorí predtým udávali, donášali a prenasledovali, dnes sedia v prvých radoch a angažujú sa v kostole práve tak intenzívne, ako kedysi v boji proti veriacim. A na to sa ja nemôžem ani pozerať. Nemôžem sa sústrediť na svätú omšu, keď predom mnou kľučí učiteľ, o ktorom viem, že písal nepriaznivé hodnotenia na deti, ktoré chodili na náboženstvo. Že

sa tí ľudia nehanbia a Boha neboja,“ ukončila svoje rozhorčené rozprávanie a pokračovala v ceste. Celý večer som rozmýšľala iba o tomto stretnutí. Pred 2 tisíc rokmi bol Šavol pre svojich súčasníkov práve taký istý. Ved' kresťanov prenasledoval, dokonca mnohí prišli jeho zásluhou vo väzení o život. Prijat' jeho obrátenie nám už nerobí problém. Ale s dnešnými „obrátencami“ sa ešte nedokážeme vždy zmieriť. Aké obrovské neodpustenie! Vo Svätom písme sa na mnohých miestach hovorí o tom, že Boh je láska. Je odpustenie, je nekonečné milosrdenstvo. Aj stratenú ovečku, keď ju našiel, nezahnal späť do košiara prútkom (hoci by si to bola zaslúžila), ale zobral ju do náručia a niesol, lebo ju cesta plná zla, po ktorej išla, určite unavila. Neadresoval tvrdé slová apoštolom, že v Getsemanskej záhrade bezstarostne spali, kým on sa krvou potil. Len sa s miernou výčitkou v hlase spýtal, prečo s ním neostali bdieť. Aj keď jemu veľmi blízky človek - Peter - ho zbabelo zradil, hoci mal možnosť veľakrát sa presvedčiť, že je naozaj Božím synom – Mesiasom, nevytkol mu to ani len jediným slovom. Opýtal sa len: „Peter, máš ma rád?“ Vedel, že ho má rád, zradil len z ľudskej krehkosti. A aj dnes nám všetkým tisíckrát odpúšťa všetky naše chyby, previnenia, náš hnev, zlobu, ubližovanie. Plný bezhraničnej lásky a nekonečného milosrdenstva nám v svätej spovedi skrze kňaza odpúšťa naše hriechy. Dôveruje nám, že naša ľútosť je naozaj úprimná, že náš sľub „hrešiť nebudem a hriechu sa chrániť budem“, daný mu pred jeho služobníkom kňazom, myslíme úprimne a v tej chvíli aj my sme presvedčení, že ho dodržíme.

Verí nám, odpúšťa a otvára svoju náruč. Kto sme my, že si dovoľíme neodpustiť svojmu blížnemu? Udržiavame vo svojom srdci nenávisť voči svojmu bývalému manželovi, ktorý nás zradil, opustil; hnev voči svojmu zaťovi, neveste, bratovi... Ale ak neodpustíme, náš hnev a horkosť sa premieňa na jed, ktorý naruší každý vzťah, dokonca aj s Pánom. Ak chceme milovať, musíme sa zriecť nenávisti.

Ježiš sa nás pýta: „Dokážete odpustiť všetkým ľuďom, ako vám odpúšťam ja?“

Vierka Humenné

Odpovedá Páter Elias Vella, OFM conv.

príhovor Pannu Máriu. Potom máme svätenú vodu, ktorú Cirkev požehnáva pre našu ochranu. Ešte máme aj exorcizovanú vodu, ktorú Cirkev exorcizuje a následne požehnáva, aby ňou boli zaháňaní zlí duchovia a tiež, aby sme dostali uzdravenie tela, mysle a duše.

Ak používame túto vodu alebo soľ, nemusíme jej použiť veľa. Štipka soli alebo kvapka vody stačí. Vo chvíli, keď ich používame, znie modlitba, ktorá bola nad nimi vyslovená. Je vhodné používať exorcizovanú vodu na žehnanie detí, keď odchádzajú do školy a požehnať manžela alebo manželku pri odchode do práce. Ale dôležité je robiť všetko s vierou.

exorcizovaná voda

V Starom zákone nájdeme, ako boli používané prírodné prvky na zobrazenie niečoho nadprirodzeného. Napríklad rabíni používali kadidlo na zobrazenie Božej prítomnosti. Sviece vždy symbolizujú svetlo, tak ako Boh-Ježiš je Svetlo. Konáre olivy znamenajú pokoj a vzdávanie vďaky. Ján Krstiteľ používal vodu ako znak očistenia. Aj v Novom zákone používame tieto prvky, ktoré nám niečo symbolizujú.

V Katolíckej cirkvi používame tri typy vôd. Máme takzvanú vodu zbožnosti. Je to voda, ktorú si prinášame z Lúrd alebo iných posvätných miest. Nie je to svätená voda, nad ktorou by bola vyslovená špeciálna modlitba Cirkvi. Cez vodu zbožnosti prosíme o

Ktorá cesta je správna?

Ako spoznám, aká je Božia vôľa?

Povedzme to otvorene, nie je jednoduché rozlíšiť Božiu vôľu. Je jednoduché rozhodovať sa medzi dobrom a zlom. Netreba sa zapodievať otázkou, či môžete ísť na potrat alebo nie. Pri tomto nepotrebujeme nijaké rozlišovanie, tu ide o poslušnosť. Sú ale situácie, keď máte pred sebou dve dobré možnosti a vy neviete, ktorú z nich si vybrať.

Ak máte možnosť niekoho sa spýtať, urobte tak, ale vy sa musíte rozhodnúť. Časom sa dozviete, či ste sa rozhodli správne. Ak vaše rozhodnutie nebude najlepšie, vždy budete mať možnosť vrátiť sa späť.

Pri rozhodovaní je dôležitá modlitba, veľa modlitby. Povedzte Bohu: „Pane, ak je to tvoja cesta, požehnaj ju. Ak to nie je tvoja vôľa, zruš to, znič to.“ Ja to tiež tak robím pred každou misijnou cestou. Modlím sa: „Pane, ak je to tvoja cesta, požehnaj ju, a ak nie, ty vieš ako ju prekaziť.“ Nie raz sa stalo, že som mal

ísť na seminár, a ochorel som. Prijal som, že Boh to nechcel, lebo ja som mu dal plné právo, aby prekazil moju cestu. Takto Boh cez okolnosti môže ukázať, čo je jeho vôľou. Ak sa modlíte a s dôverou odovzdávate situáciu Ježišovi do rúk, budú okolnosti podporovať vaše rozhodnutie, alebo vám v ňom budú brániť, môžete to považovať za Božiu vôľu.

„Pane, ty vieš, že som len človekom, potrebujem tvoje svetlo. Robím to, čo si myslím, že je dobré, ale odovzdávam všetko do tvojich rúk. Potvrď tvoj plán pre mňa alebo ho prekaz.“ Takto môžeme plynule ísť vo svojom živote bez akýchkoľvek ťažkostí. Otvor svoj život Bohu a jeho vôli a On ťa bude na základe okolností viesť cestou životom.

páter Elias Vella, OFM conv.
16.4.2013 Tatranská Lomnica
foto: Mária Teplanová

FARSKÉ

Ivan Breza a Lujza Kaverová boli zosobášení 24. júna v našom kostole. Tak skončilo ich priateľstvo od školských rokov.

Témou večerného kázania bude „Čo je peklo?“ Prídte skôr a vypočujte si skúšku nášho zboru.

Sestry, nezabudnite, že sa môžete na našom blšom trhu výhodne zbaviť toho, čo vám doma prekáža. Nezabudnite vziať so sebou manžela.

OZNAMY

Veriacim, ktorí majú deti a nevedia to, oznamujeme, že v prízemí máme detský útulok.

Drahý Pane, dnes som zatiaľ robil všetko dobre. Neohováral som, nenechal som sa naštváť, nebol som chamtivý, nahneváný, protivný, sebecký, dokonca ani požívačný. Som ti za to veľmi vďačný, Bože. Ale o chvíľu budem musieť vstať z postele, a potom budem potrebovať poriadnu pomoc! Amen.

Stále ohlasujte evanjelium. A ak je to potrebné, použite aj slová

Mladý mních sa rozhodol, odísť do horského kláštora a podstúpiť ťažkú skúšku mlčanlivosti, ktorá mu dovoľuje povedať iba dve slová za desať rokov.

Po prvých desiatich rokoch ide za otcom predstaveným a hovorí:

„Mizerné jedlo!“

Otec kývne a ukáže rukou von. Mních odišiel.

Uplynie ďalších desať rokov a audiencia sa opakuje. Mních povedal:

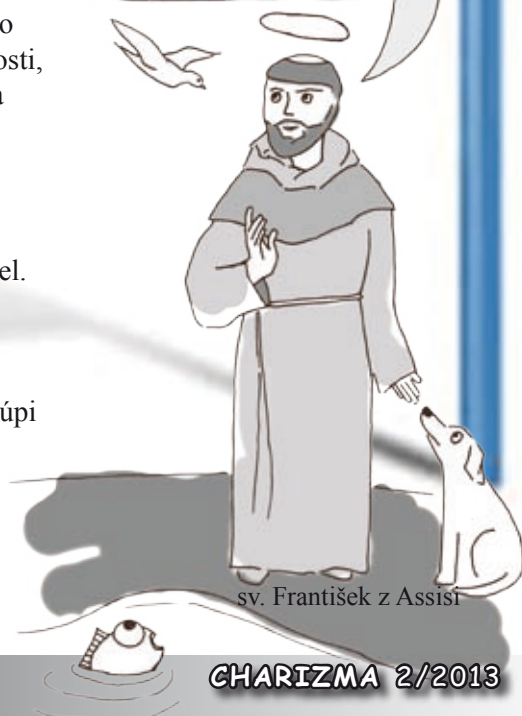
„Tvrdá posteľ!“

Konečne po tridsiatich rokoch mních predstúpi pred otca so zamračenou tvárou a hovorí:

„Odchádzam odtiaľto!“

A otec sa mierne usmeje a povie:

„Ani sa nedivím. Odkedy ste tu, stále sa len sťažujete.“

CHARIZMA 2/2013

20. kat. charizmatická konferencia obnovy a evanjelizácie

Ružomberok

22. august až 25. august 2013

Podrobnejšie informácie o konferencii:
jaszv@in.slovanet.sk alebo na t.č. 0903 571 499

Trenčín

6. až 10. august 2013

VNÚTORNÉ UZDRAVENIE

11 až 15. august 2013

VERÍM, POMÔŽ MOJEJ NEVIERE

páter ELIAS VELLA, OFMconv.

Kontakt, informácie : seminare.ev@gmail.com

„Veď ja poznám zámer, ktorý
mám s vami - hovorí Pán!“

Jer 29,11

katolícka pútnická konferencia

nové svitanie

sväté omše - adorácie - modlitby za uzdravenie
modlitba chvál - modlitba ruženca - prednášky
workshopy - mariánska púť - program pre deti

29. jún - 3. júl 2013

skalka pri trenčíne

Mons. Peter Brodek
fr. Pat Collins (IRL)
Daphne Kilner (UK)
P. Michal Zamkovský CSsR + Rieka života
Peter Broz
Ján Blitšanský
o. Igor Cingel

info: 0903 679 683
www.novesvitanie.sk

Rožňava	Dušan Lukáč (koordinátor KCHOŠ)	0903 635 996	lukacd@psg.sk
	M. Lőrincová	0904 549 333	lorincova@slovanet.sk
Bratislava	E. Ferancová (zástupca koordinátora)	0905 335 854	seminare.ev@gmail.com
Trnava	A. Gubala	0905 512 749	franton48@seznam.cz
	H. Karásková	0915 429 973	karaskova@topcomp.sk
Nitra	P. Brodek	037 7721 747	brodek@ksnr.sk
	M. Bernátková	0903 585 586	bernatkova.maria@zoznam.sk
Košice	F. Klimo	0907 534 970	fklimo@yahoo.com
	P. Slávik	0908 989 538	peter.sl@centrum.sk
Banská Bystrica	V. Kocián	0903 571 499	jaszv@in.slovanet.sk
	V. Nemcová	0910 978 956	vierka.jas@zoznam.sk
Spiš	M. Hvizdoš	0904 109 521	
	J. Hýrošová	044 4341 264 0902 737 623,	tereziavelka@zoznam.sk
Žilina	M. Bilčík	0904 607 070	mbilcik@gmail.com
	J. Kvašňovský	0904 273 060	jozefpc@azet.sk

CHARIZMA - časopis pre katolícku charizmatickú obnovu
a evanjelizáciu ročník 5

Vydáva: Katolícka charizmatická obnova Slovenska
Šéfredaktor: Andrea Teplanová

Redakčná rada: Ivan Balla, Juraj Pluta,
Eva Koprďová, Miroslav Bilčík
Grafik: Mária Teplanová
Fotograf: Gabika Šunderlíková
Jazyková úprava: Blanka Kocinová

Adresa redakcie: Katolícka charizmatická obnova,
Hviezdoslavova 7, 949 11 Nitra
e-mail: casopis.kcho@gmail.com
telefón: +421 907 751 826 (O2)
<http://www.kcho.sk>

Imprimatur: Mons. Marián Chovanec,
Biskupský úrad, Nitra; č. 300/2009; dňa 10. 3. 2009
Cenzor: Mons. Peter Brodek
Tlač: Garmond Nitra
registrácia: MK SR 18.6.2009 EV 3727/09

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov, zaslaných na zverejnenie.
Časopis **CHARIZMA** možno objednať na adrese redakcie alebo e-mailom.
Náklady na vydanie jedného výtlačku sú približne 0,50 €. VÚB účet číslo: 1800629557 / 0200

Kniha, zostavená z prepisu prednášok Eliasa Vellu o manželstve, „konfrontuje čitateľa so súčasnými problémami, ako sú napríklad cudzoložstvo, pornografia, narušenie sexuálnej identity, rozvod, odluka, nulita manželstva a ponúka riešenia tým, ktorí túžia nájsť pokoj, uzdravenie a stálosť vo svojich vzťahoch.

Vo svete, kde existuje mnoho nejasností, týkajúcich sa významu pravej lásky, páter Vella odlišuje autentickú lásku od nestálych vzťahov, do ktorých sa necháva zatiahnuť väčšina mladých.“

CHARIKNIŽNICA

2/2013

Autor v úvahách a modlitbách, pomocou analógií, príkladov zo života známych kresťanov a cirkevných spisov pozýva čitateľa nechať sa preniknúť radosťou Ducha Svätého a v tejto radosi prežívať a poznávať svoju vieru. Kniha ponúka aj praktické návody na radosť a mapuje charizmatickú skúsenosť v priebehu stáročí. „Ukázalo sa, že radosť je veľmi prítiažlivá. Preto sme radi, že Sväté písmo charakterizuje naše náboženstvo ako radosť. Ak chceme, aby bolo najmä pre našu mládež prítiažlivé, je potrebné, aby sme pomáhali poznávať a prežívať kresťanstvo ako radosť v Duchu Svätom.“

Knihy si môžete zakúpiť v predajniach s náboženskou literatúrou